

KRES

GLASILO ZVEZE FANTOVSKIH ODSEKOV V LJUBLJANI. — IZHAJA VSAK DRUGI ČETRTEK. —
NAROČNINA: LETNO DIN 20, POD SKUPNIM OVITKOM DIN 18. — ROKOPISI SE POŠILJAJO
NA NASLOV: UREDNIŠTVO »KRES«, LJUBLJANA, KRŽIČEVA 6. — UPRAVA: »KRES«, RA-
KOVNIK, LJUBLJANA 8. ČEKOVNI RAČUN ŠT. 17.871.

LETO XI.

LJUBLJANA, ČETRTEK, 21. MARCA 1940.

ŠTEV. 7.

Raj je odprt!

Težka mora je ležala nad človekom. V dolgi železni sužnosti je pel Jeremija žalost globoko. Človek — stvar se je ločil od svojega Stvarnika, velik greh je legal nanj.

Pa je Bog v svoji veliki usmiljenosti poslal na svet Odrešenika. Rojstvo, krst, učenje, trpljenje in križ, to so postaje Odrešenikovega življenja na zemlji, dokler ni nastopila doba zmage, doba vstajenja.

Nastopil je dan, ki ga je naredil Gospod, napočilo je velikonočno jutro, prelepo pomladansko jutro, da je vsa narava zapela s Kristusom, ki je vstal:

Zveličar naš je vstal iz groba!

Dragi fantje! Kristus je vstal, zame in zate in za vse ljudi je vstal in jih tako zopet spravil z Bogom, zbrisal izvirni greh in odprl raj, ki so vanj bila vrata zaprta od tistega trenutka, ko je prevzetni človek rekel: Non serviam, ne bom služil, kot Bog hočem biti.

Zavriskaj, dragi moj, ob tem radostnem trenutku, ob zmagi nad grehom, nad smrtjo, nad poželenjem. Zavriskaj, saj je minil čas posta in pokore tudi zate, ki si se očistil greha v postu, v duhovnih vajah. Zavriskaj v čistem in nedolžnem veselju, da bo odmevalo po vsi domovini!

Res je, letos nam kali to čisto veselje otrok božjih zlo, ki že pol leta divja po Evropi, kali nam to veselje doba, ki je vse prej kot božja, Kristusova, kali nam to veselje čas, ki je ves prežet s sovraštvom do vsega, kar je božjega. Ali, glejte, bratje, Kristus je premagal smrt, premagal pekel, premagal hudobnega duha.

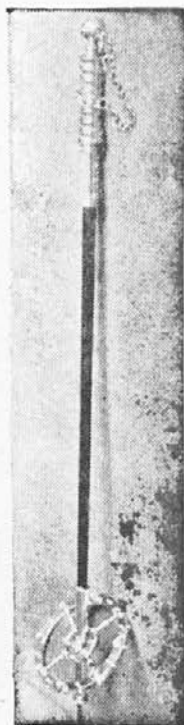
Pa bo prav tako premagal tudi sedanje svoje sovražnike, pa bo pomiril razprte narode in države, prav gotovo jih bo, le če se bodo zatekli k Njemu, ki je Pot, Resnica in Življenje.

Kristus je zmagal! Kristus zmaguje, Kristus bo zmagal!

Njegova mladina smo! Zato nam je On sam poroštvo, da bomo tudi mi zmerom zmagali, kadar koli se bomo borili zanj in z njim za zmago božjega v sebi in v svetu! Verjemite mi, dragi fantje, da tudi v teh težkih časih ni mesta v malodušju. Največji krščanski praznik praznujemo! In ta praznik je praznik zmage! Velikonočno jutro nam sije tudi v teh dneh, zastava velikonočnega Jagnjeta vihra tudi v našem času! Pa nam je zato porok naše popolne zmage! Raj je odprt!

F. J.

Razživel se je naše smučarstvo

Odkar obstoji ZFO in je v njen program prevzeto tudi širjenje zimskega športa, še nismo imeli tako lepe zime, kot je bila minula. Dolgotrajna, kot je bila, z ugodnimi prilikami, je naravnost izživala k zimskemu športu.

Za triletnico delovanja članstva v smučanju je bilo izvedenih dva ducata tekem. Na prvem mestu naj omenim »tretje zvezno prvenstvo«: v hitrostnem smučskem teku, v skokih, v smuku in slalomu, vstevši v obeh kombinacijah, v norveški in alpski, in zraven tega — prvič — tekmovanje okrožnih smučskih štafet, tekmovalne discipline z najbolj dramatičnim razpletom in zaključkom. Povsem je bil na mestu sklep tekmovalnega vodstva o izvirni in dragoceni stilizaciji »smučarske palice«, darilo ljubljanskega župana g. dr. Adlešiča, za nagrado zmagovalni okrožni štafeti. Ta palica, katere sliko vidimo ob strani, bo pri bodočih zveznih štafetah predmet posebne privlačnosti.

Zraven omenjenega programa, ki se je skoraj v celoti že v tretjič ponovil, je bilo drugič izvedeno prvenstvo mariborske podzveze; nadalje 11 okrožnih in 12 odsekovnih smučarskih prvenstev. V kolikor so bila zveznemu smučskemu vodstvu dostavljena poročila o izvršenih prireditvah, povzemam iz njih naslednje številke: Tekmovanja so bila izvršena v 26 tih krajih. Na vseh tekmah je nastopilo 811 tekmovalcev, ki pripadajo 52 odsekom. Ločeno po disciplinah jih je nastopalo: v smučskih tehnikah (vstevši štafete in patroljne teke) 627 tekmovalcev, v skokih 161, v smuku 224, v slalomu 100 in v veleslalomu 67 tekmovalcev. V čistih ali vpeljanih kombinacijah je nastopilo v norveški 83, a v alpski 79 tekmovalcev. Če primerjamo skupno število 811 tekmovalcev s številom 162 tekmovalcev v obeh omenjenih kombinacijah, nam ostane število 649 tekmovalcev, kateri so nastopali le v posameznih disciplinah ali v »poljubnih kombinacijah«.

Ko presojam v tej zimi opravljeno delo na snežnih poljanah in težkoče z uvažanjem v popolnoma nov sistem telesne vzgoje, neugodne snežne prilike zadnjih zim, moram z veseljem ugotoviti, da so letošnje številne smučke prireditve in rekordne udeležbe na njih najprimernejše potrdilo članstva, da je predsedstvo ZFO, s privzemom te športne panoge v svoj program, pravo zadelo.

Br. Lichtenegger Ferdo (Dovje) — prvak ZFO v klasičnih disciplinah in v skoku — na startu za tek na 15 km.

Kritično in statistično poročilo o vseh prireditvah bo prišla druga številka »Vaditelja«. Nekaj odstavkov iz zveznih prvenstev samih sledi v prihodnji številki »Kresa«.

Sešelj Francè.

Okrožne tekme in redni člani starešine

Neki Fantovski odsek izprašuje, ali se morajo tudi redni člani starešine udeležiti obveznih okrožnih tekem, če so odborniki odseka?

»Poslovnik« Zveze fantovskih odsekov določa v § 8 točka 2., da so dolžni redni člani starešine, ako prevzamejo v odsekovnem odboru kak mandat, udeleževati se fantovskih sestankov, občnih zborov in odborovih sej. Obenem pa jim prizna tudi volivno pravico in pravico glasovanja. Te pravice in dolžnosti imajo samo redni člani starešine, ki so odborniki odseka, a ostali člani starešine, ki niso odborniki, nimajo teh pravic in dolžnosti.

Ker imajo torej odborniki — redni člani — starešine iste pravice in dolžnosti kakor redni člani, je povsem jasno, da je njih dolžnost udeležiti se tudi obveznih okrožnih tekem.

Prav veselo alelujo želita vsem fantom, prijateljem, naročnikom in so-trudnikom

Uredništvo in uprava Kresa!

IZVEDBA OBVEZNIH OKROŽNIH TEKEM

Pri vsakoletnih obveznih okrožnih tekmah se navadno dogajajo velike nepravilnosti in velik nered. Člani prihajajo prepozno na tekmovališče tako, da jih mora sodniška komisija celo čakati. In še potem se porazgube po tekmovalnem prostoru in, ko je čas tekmovalja, mora šele predsednik ali načelnik iskati svoje člane. S tem se ne le ovira delo sodniške komisije, ampak se pokaže tudi velika nediscipliniranost članstva.

Take in podobne napake se morajo brezpogojno odpraviti. Zato določa tekmovalni red za letošnje tekme v 15. točki, da morajo biti vsi odseki vsaj četrť ure pred pričetkom tekmah na tekmovališču. Naloga načelnika pa je, da svoje člane zbere na določenem mestu in pri njih skrbi za red.

Po otvoritvi tekmah in po razglasu vrstnega reda morate posebno paziti tudi na to, da članstvo s hrupom in kričanjem ne moti dela sodniških komisij. Vsi člani morajo na svojem mestu ostati toliko časa, dokler ne pride nanje vrsta tekmovalja.

Pri tekmah bo treba paziti tudi na splošno disciplino in strumnost odsekov. Zato naj tekmujoči odsek strumno prikoraka pred sodniško komisijo, se postavi v »red« kaka 2 m od komisije in v stoji »na mestu voljno« čaka izpraševanja. Ko sodnik pokliče člana, stopi član pred sodniško komisijo, vzame listek, odgovori na vprašanje in nato mirno zopet odide na svoje mesto.

Nedopustno je, da bi se člani drugih odsekov vmešavali v tekmujoči odsek in morda celo nadzirali ocene. Tudi vsako prišepet-

Poskusi še ti!

Prva mladinska akademija

(3. marca 1940.)

Prav je, da je ZFO, v zvezi z VDK in SDZ svoji redni izbrani akademiji priključila letos prvič tudi akademijo svojega naraščaja od najmlajših pa preko mladcev do že skoro odraslih članov v krožkih Slovenske dijaške zveze. Lepo je to potrebo poudaril govornik na akademiji preds. ZFO dr. Stanko Žitko, češ da je treba predvsem gledati na naraščaj, kajti le v njem imata narod in država svojo lepšo bodočnost.

Akademija sama je potekla v prav lepem redu. Imela je dva dela, vsak izmed njiju pa je obsegal kar po 8 točk. Začeli smo z državno himno, potem so se pa vrstili posamezni odseki in krožki iz Ljubljane, Št. Vida, Celja, Ježice. Najprej je nastopila v zborni deklamaciji vsa mladina in povedala, da hoče iz teh temnih časov popeljati naš narod in našo državo v boljšo bodočnost. Izmed telovadnih in športnih in ritmičnih točk pa je bila ena lepša od druge, med najlepšimi pa so bile vsekakor tele: mornarčki, Doberdob, Naprej zastava slave, Ave Marija in Slovanski plesi.

Z lanskimh smuških tekmah ZFO na Jelovici.

Akademijo so obiskali naši najodličnejši voditelji slovenskega življenja, tako prevzvišeni knezoškof g. dr. Gregorij Rožman, ban g. dr. Marko Natlačen z gospo, rektor slovenskega vseučilišča g. dr. Matija Slavič, načelnik prosvetnega oddelka banske uprave g. dr. Lovro Sušnik v spremstvu inšpektorja g. prof. Silva Kranjca, ravnatelj ljubljanskih gimnazij, zastopnik ljubljanskega župana g. Novak in drugi. Tako so prav ti pokazali, kako cenijo delo naše mladine in kako jim je prav naša mladina pri srcu.

Naši naraščaji, mladei, mladenke in študentje po naših slovenskih gimnazijah, ki smejo zdaj vendar že svobodno delovati, prav vsi so z uspehi svoje prve akademije lahko povsem zadovoljni. Taka akademija naših najmlajših mora postati tudi tradicionalna, kakor je to postala akademija članov in članic v Unionu. Na ta način bodo malenkostne napake pri prvih telovadnih ali gimnastičnih točkah postajale zmerom manjše in manjše, dokler ne bodo nazadnje popolnoma izginile. In k povsem dovršenim nastopom mora stremeti naša mladina ter vsa naša organizacija. Že I. mladinska akademija je pokazala, kako je naša telovadna vzgoja moderna, globoko simbolična in tudi duhovna. Naša organizacija gre letos na globoko — tudi v samem športu, gimnastiki in telovadbi. Ne samo duša, ne samo telo, zdrav duh v zdravem telesu — to je naše geslo! Bog živi!

Stavbna „zadruga Slovenski dom“ v Kočevju

je razposlala odsekom bloke z označbo »dinar za Slovenski dom v Kočevju«. Fantovski odsek v Kočevju bo mogel uspešno delovati le tedaj, če bo dobil prostor v novem domu. Isto velja za Prosветno društvo, dekliški krožek in druga naša društva. Delo teh društev v Kočevju je tako potrebno, pa tudi tako težko, da je dolžnost vseh Slovencev, da priskočijo na pomoč. Tudi fantovski odseki bodo storili, kar je v njihovi moči, da bo »Slovenski dom« v Kočevju stal v najkrajšem času.

Prepričani smo, da ne bo noben odsek zaostal. **VSAK ODSEK NAJ KUPI IN RAZPRODA VSAJ PO EN BLOK, TO JE 160 LISTOV (100.— DIN), TER NAJ DENAR TAKOJ NAKAŽE NAŠI STAVBNI ZADRUGI V KOČEVJU.**

tavanje je prepovedano in nečastno. Le zastopnik Zveze ali podzveze ima vpogled v ocene in more teknam prisostvovati.

Ko je odsek odpravil tekme, se vrne na svoje prejšnje mesto, kjer čaka razglasa in objave temovanja.

Opozarjamo vse odseke, da pokažejo pri tekmah ne samo veliko znanja in sposobnosti, ampak tudi veliko discipline in ljubezni do reda. Kdor ljubi disciplino in red, se bo tudi v drugih stvareh pokazal vrednega člana naše organizacije. —O—

Jožetova velika noč

Špinovega Jožeta je jezilo, da so ga vedno držali doma. Še dobre besede mu niso privoščili. Peklo ga je, da ni tak, kot so bili drugi in kot so želeli starši. Malo trčen je bil, kakor so govorili sosedje. To je Špinove bolelo, vzbujalo žalost in jezo. Delaven pa tako kot nobeden pri hiši. Prvi pri delu, zadnji pri jedi.

V cerkev mu pa niso mogli zabraniti; saj je bil na pogled lep fant, visok, močan ter živih oči. Le če si kaj postal pri njem in se pogovarjal, si opazil, da zastavlja besede, kot bi po temi hodil. Drugi fantje so ga radi imeli. Katero je čisto pametno dal od sebe, tudi zadržal se je včasih tako moško, da so se mu morali smeјati. Domači so se pa jezili nanj: »Samo sramoto nam delaš.«

Jože je molče prenašal pikanje. Zgodaj zjutraj je odhajal v hosto, trebil grmovje ves dan in se zvečer truden vračal.

Posebno ga je veselilo klenkanje. Ko je bil majhen in še ni kazal vegastega uma, je hodil ministri-rat. Kot bi mignil, je bil v stolpu. Kar na lepem je začel klenkati, če je bilo treba ali pa ne. Dostikrat ga je cerkovnik zlasal. Če ni mogel drugega, je kamenje lučal v slepe line.

Doma je v late pri kozolcu privezal stare kose, kakšne železne lonce je kje staknil, pa je zvonil kot za stavo, dokler mu jih ni kdo domačih vzel, njega pa pretepel.

Velikonočno jutro se je prebujalo iz jasne noči. Na obzorju se je komaj zaznala črta porajajoče se zarje.

V stolpu je sedel Jože. Cerkovnik se je vdal njegovim prošnjam in mu dovolil pritrkavati. Nestrpno je čakal. Ura kar ni hotela odbiti. Ko je samo mislil, ga je privzdigovalo, s prsti je trkal po tramu, da ga je za nohti bolelo.

Udarilo je. Zravnal se je, kladivo nameril na bron kot v bojazni, da bi ne zgrešil. Najprej tiho, da je komaj sam čul, potlej pa je vedno bolj brnelo. Krepko je zadonel čisti glas, se širil in valoval nad nizkimi hišami. Jožetu je burno zaplapolalo srce. Ej, kako je žgolet srednji, prav za veliko noč! Brez prenehanja je utripala mehka melodija. K cerkvi so prihajali ljudje, vsi praznično oblečeni in z veselimi obrazi.

Naglo se je spustil po trhljih stopnicah; pred cerkvijo so ponosno stali fantje in kadili cigarete. Francé se je namuznil in pristopil k Jožetu: »Korenovega danes ne bo, je bolan, boš pa kar ti nesel zastavo, si bolj vaje pri cerkvenih stvareh.« Jožetu se je kar samo zasmajalo. Težko se je premagoval, da bi ne pokazal veselja. »Lej, lej,« se je prepričeval, »saj me že precéj cenijo.« »No, bo že kako,« je odvrnil in tiho izgubil v zakristijo. Ni hotel določno pritrditi, da bi mu kdo ne očital, češ: komaj si čakal. »To me bodo gledali,« si je mislil, »lepo se bom moral zadržati.«

Preden je gospod župnik odpel alelujo, je že stal Jože pred zvonikom z zastavo. Obračal se je na vse strani, urejeval, grabil otroke in jih postavljajl v vrsto, da je náse pozabil, ko je bilo treba iti naprej.

Počasi, resno in samozavestno je stopal, zatopljen v svoje misli. »Zijalo, gani se, gani!« Dregali so ga s komolci, češ da prepočasi hodi. A ni slišal ne videl, bil je ves pri zvonovih. »Jaz bi bolj,« se je namrdnil, ko so se oglasili.

Druge muhe so mu rojile po glavi, na zastavo pa ni nič pazil. Zadevala se je ob nizke veje sadnega drevje, se zapletala in trgala; šele tedaj je videl, ko že ni bilo več širokega traku.

Osramočen, s sklonjeno glavo je nadaljeval pot. Ko je prišel v cerkev, je urno zasadil zastavo v klop in odhitel na kor za orgle, kjer so se po navadi zbirali fantalini.

Pri Špinovih je tisto dopoldne vršalo. Vsi so bili po njem. Sam pa je bil prepričan, da je nedolžen. Bog ve, kako bi se izteklo za Jožeta, da ni prišla župnikova kuharica in povedala, da ga hočejo gospod imeti.

Tudi v župnišču se mu ni dobro godilo. Gospod so ga vzeli v roke zaradi smešnega pritkavanja — bilo je kaj malo podobno velikonočnemu zvonjenju, bolj bi kazalo na veliki petek za Kristusovo smrt — še hujše se je pa začelo, ko so omenili raztrgano zastavo...

Jože si je zelo oddahnil, ko so ga gospod odpustili. Neročno mu je bilo, veliko noč je pa vendarle po svoje slovesno obhajal. Kmet Janez.

Življenje

Cvetna nedelja ... Veliki petek ... Vstajenje ...

Kakor v filmu se vrstijo leto za letom te slike pred nami: dnevi zmagošlavja in najstrašnejšega trpljenja, nato spet dnevi zmage in poveličanja ...

Veselje ... trpljenje ... večnost ...

Pa je ta devetnajstoletni film vzorna prispodoba našega življenja, v veselju s trpljenjem mešanega, zadnje ure in večnosti čakajočega.

Veselje!

Mladim ljudem je vse veselje. Toda hrupna zabava mine, plesi ne trajajo večno. Sledi druga slika — žalost, trpljenje.

Trpljenje!

Dan za dnem srečujem stotine in stotine mladih ljudi. Po večini so to veseli obrazi, gledajoči življenje samo od daleč. Toda, če jih opazujem od bliže, se mi zdi, da je trpljenje tudi na njihov cvetoči obraz zarisalo nemirni vprašaj.

O, vi mladi ljudje, ki begate preplašeni že ob prvem koraku življenja, ne mislite, da je za vas vse veselje prešlo! Ne!

Po prvi pomladni nevihti strte rastline si še opomorejo; bilke se zravnavajo, drevesa na novo vzbrstijo.

Pri teh je treba sonca, pri tebi korajže!

Ne moreš si ustvariti jasne slike o filmu, če ne vidiš tudi konca. Prav tako moraš film svojega življenja gledati z vidika zadnje in najpomembnejše slike, ki je tvoja večnost.

Na to sem te hotel opozoriti v teh dneh, ko obhajamo te velike spomine na Začetnika življenja, Jezusa Kristusa, ki je hodil skozi pot veselja in trpljenja do poveličanja.

Tudi ti hodiš vsak dan to pot; včasih v veselju, često v trpljenju. Glej, da te bo vedno vodila v poveličano večnost.

Janko Mernik.

Tekme ZFO v
Dovjem: Okrožne
štafete 4 krat
10 km na startu.

Prvi naraščajski svet bo v nedeljo, 31. marca 1940 ob 9 dopoldne v starešinski sobi Akademskega doma v Ljubljani. Obvezno za vse okrožne odbornike za mlade in naraščaj iz ljubljanske podzveze. V aprilu pa bodo okrožni naraščajski sveti.

Fantje! Izšla je prelepa knjiga V življenje. Neznani prijatelj vas v pismih vodi preko mladostnih težav v moško dobo. Zveza fantovskih odsekov je to knjigo izdala vam v dobro, fantje, zato sezite po nji vsi brez izjeme. Stane samo 10.— din. Podrobneje bomo o nji še spregovorili.

Framasoni

I.

»Oltarna slika« v prostozidarski loži v Zagrebu, ki jo je naslikal br. Czikos von Sessia. Na njej so skupaj: Kristus, Budha, Mohamed, Homer, Konfucij in drugi.

svoboda, verska strpnost. Organizacija pa je morala ostati tajna.

Židje v začetku niso imeli dostopa v to tajno organizacijo, niti na Francoskem ne, ker so bili preveč objestni in so hoteli organizacijo izrabljati v svoje namene. Polagoma pa so Židje prišli do oblasti v sami prostozidarski organizaciji. Danes jim je ta družba sredstvo za boj proti Cerkvi, papeštvu, Kristusu in krščanski civilizaciji, ki jo hočejo nadomestiti z novo, pogansko civilizacijo. Židje so tudi začeli naglašati enakopravnost. Dotlej namreč si niso bili enakopravni.

Iz organizacije kmalu izrinejo Boga, namesto njega pa postavijo Neimara, »velikega graditelja«.

Prostozidarstvo je kot organizacija strumna in tesno povezana, tako da so vsi za enega in ga branijo, če treba, tudi z vsemi sredstvi (Afera Dreyfuss, odnosno Este rhazy; Staviski!).

Poleg mešanih lož so tudi čisto židovske, kakor je Aliance Israelite, ki vodi vse druge lože, zlasti v Ameriki. V naših mešanih ložah

je po vojski 1918 95% Židov.

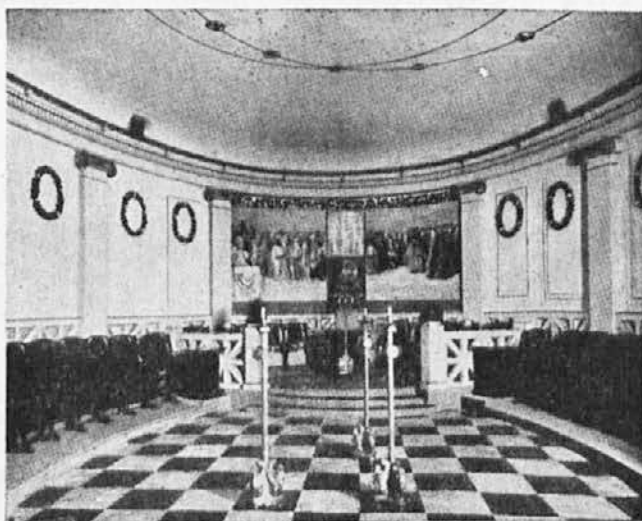
V svetovni vojski je bila framerionerija na strani antante, ker je bilo tam več dobička.

(Dalje.)

Hudo je završalo, ko je ob novem letu predsednik senata g. dr. Korošec dregn'l v to sršenovo gnezdo. Nastalo je veliko razburjenje, s tem samim pa so framasoni še bolj obrnili pozornost nase.

Od kod framasoni? Framason pomeni »brat zidar« ali prostozidar. Prostozidarstvo je prav za prav nastalo iz cehov, kakršni so bili v srednjem veku. Obrtniki ene stroke so se združevali predvsem iz verskih ciljev. V ta ceh zidarjev so se vrinili sčasoma še nezidarji, izginjal je tudi verski duh ter je na njegovo mesto stopil drug program: prosvetni in za zboljšanje socialnega položaja.

Pravo prostozidarstvo se je začelo v Londonu l. 1717., ko so se trije sedeži ali lože združile, in sicer v gostilni pri Roži. Bile so sprva tri stopnje v tej novi organizaciji: vajenec, pomočnik, mojster. Za namen so si stavili, da »izklešejo« novo človeštvo. Znamenje jim je bilo šestilo in trikotnik. Obredi so bili spočetka še krščanski. Pravila je prvi napisal Andersen. Trojno načelo je bilo poudarjeno: bratstvo,

Notranjščina prostozidarskega »svetišča« v zagrebški loži.

V organizaciji mora biti red

V organizaciji mora zmerom gospodariti *red*, *enotnost in disciplina*. To so temelji, brez katerih organizacija ne more obstajati, še manj pa napredovati. Podrobno so načrtani v našem »Poslovniku«, ki ureja vse organizacijsko življenje od najnižje do najvišje edince po enotnih smernicah. V njem najdemo navodila za občne zборе, seje, fantovske sestanke, prireditve, javne nastope itd. Članstvu določa pravice in dolžnosti, zlasti skrbna so navodila upravam organizacijskih edinic in posameznim odbornikom.

Prvi pogoj za uspešno delo fantovskega odseka je *poznanje »Poslovnika«*. Vodstvo in člani morajo biti v njem poučeni. Odsek, ki delo usmerja po navodilih »Poslovnika«, napreduje, raste ter organizaciji in članstvu mnogo koristi. Zavedajmo se, da je »Poslovnik« temelj organizacijskega dela, zato mora članstvu preiti v meso in kri. Le tedaj bo v organizaciji zavladal red, disciplina in enotnost, — vse to, kar ji je nujno potrebno. Predelujmo na vsakem fantovskem sestanku posamezna poglavja »Poslovnika«, zlasti tista, ki so važna za vse člane. Odbori pa naj ga predelujejo na svojih sejah do vseh potankosti.

Za organizacijo še ni dovolj, da ima delo urejeno z enotnim »Poslovnikom«. Treba je tudi kon-

trole dela. To nalogo pa zvezno vodstvo opravlja s *poslovanjem*.

Naše organizacijsko poslovanje obstoji iz celotnega dopisovanja, zlasti pa v vodenju predpisanih poslovnih knjig in organizacijskih obrazcev. Na podlagi teh zbira vodstvo vse podatke o gibanju organizacije, odpravlja pogoje in z navodili dopolnjuje in pojasnjuje »Poslovnik«.

Dobro urejeno organizacijsko poslovanje je znak moči in napredka. Vodstvo ZFO ima to vedno pred očmi in prav zato je v tej poslovni dobi vse poslovanje zelo poenostavilo, da bi s tem olajšalo delo odsekom in drugim edinicam. Zmanjšalo se je tudi število organizacijskih obrazcev in s tem edince močno razbremenilo. Strogo pa zahteva, da vse edince po prejetih navodilih poslovanje uredi ter v zato določenih rokih odpošiljajo točno izpolnjene organizacijske obrazce nadrejenim edinicam.

»Poslovnik« in poslovanje je za organizacijo najvažnejše. Po prvem vodstvu organizacije delo vodi, drugo služi kontroli dela in izpolnitvi prvega. Zato skrbimo za točno izpolnjevanje vseh navodil vodstva ZFO, posebno pozorno pa vodimo organizacijsko poslovanje in z vsemi močmi podprimo ZFO, ki si je prav v tej poslovni dobi nadela nalogo: *Urediti organizacijsko poslovanje vseh edinic*.

Ž. N.

Z X. BALKANIAD V ATENAH

Stadion.

Preteklega leta smo obhajali desetletnico, odkar so se v Atenah prvič godile balkanske igre, ki so prvič na klasičnih tleh združile mladino šestih balkanskih narodov. Pet let zaporedoma so se te igre godile vedno v Grčiji, od tedaj pa jih prirejajo vsako leto v drugi državi. Lani pa so nas spet sprejele slavne Atene za nekaj dni v goste.

Na postaji v Atenah nas je sprejelo odposlanstvo pripravljalnega odbora za X. balkanske igre.

Po pozdravih smo sedli v avtobus in se odpeljali v hotel Akropolo. Ta hotel je med najboljšimi, a tudi med najdražjimi v Atenah; v njem je bilo za atleta, ki se hoče pri igri dobro izkazati, kar najbolje pre-skrbljeno.

K sebi smo prav za prav prišli šele naslednji dan, ko je že zavladovalo približno tako življenje, kot je trajalo potem vse dni do konca balkaniade...

Prvi dan balkaniade se je približal. Množice so se valile v prekrasni panatenski stadion. Ta more

sprejeti vase okoli 80.000 ljudi. Zgradili so ga leta 1896. za časa prve olimpiade, vsega iz belega marmorja. Silen vtis napravlja náte, zlasti če ga gledaš od vrha doli. Žal, da tudi ni brez pomanjkljivosti. Ta pomanjkljivost se pri tekmah zelo občuti: ne ustreza namreč več današnji dobi, kajti premer za-vojev na tekališču znaša komaj 16 metrov, dolžina ravne proge pa skoro dve sto metrov. Vrhunski rezultati se na taki progi ne morejo dosegati.

Balkaniada.

Štirje tekači, zastopniki vseh sodelujočih narodov, so pritekli z baklami v stadion in zažgali olimpijski ogenj; ta je potem gorel do konca dni velikih svečanosti. Sam kralj Jurij je odprl igre in začele so se borbe. O tekmah samih ste že brali drugod. Premnogokrat smo slišali igrati grško himno in na srednjem jamboru se je dvignila belo-modra grška zastava.

Grški igralci nam morajo biti v izvedbi borbe res zgled. Zlasti je to veljalo pri takih, pri katerih borbenost pride najbolj do izraza. Mnogo pa je k njihovim uspehom pripomoglo tudi občinstvo, ker je do skrajnosti spodbujalo svoje borce. Zmagovalci,

kot so: Mantikas, Slas, Kyrialcides, ne uživajo nič manjšega ugleda kot nekdanji olimpijski zmagovalci v stari Grčiji. Kadar se kdo izmed njih pojavi na stadionu, nastane vpitje in žvižganje (pri Grkih znak odobravanja) in ropot, kot bi se stadion podiral. Pri nas je to mnogo drugače. Pri občinstvu je mnogo manj zanimanja in naše prireditve so mnogo slabše obiskane kot pri Grkih. Občinstvo pri nas nima zanimanja za te vrste športa, kvečjemu na nogometnih tekmah jih dobiš malo več. Tudi pri bikoborbah bi bilo pri nas najbrž vse razprodano. Prav gotovo moramo vzroke zastoja in mnogo premajhnega napredovanja lahke atletike iskati poleg drugega tudi pri našem občinstvu. Učimo se pri Grkih!

Ob slovesu.

Po atletskih igrah samih smo napravili nekaj prav lepih izletov po Atenah, v Pirej in v Delfi. Povsod smo uživali kot gostje veliko gostoljubnost in prijaznost.

Končni izid tekem samih je bil ta, kot zmerom doslej, da so bili Grki prvi, mi Jugoslovani pa na svojem drugem mestu. Zelo so napredovali Turki, ki bodo letos v Carigradu gotovo hoteli dobiti že drugo mesto. Torej bo borba za nas prav huda! Ne smemo pozabiti, da imajo Turki v tekih od 100 metrov pa do 1500 metrov na vseh progah zelo dobre tekače.

Prišel je čas odhoda. Na postaji smo vzeli slovo od slavnega atiškega mesta in vlak nas je odpeljal iz Aten proti domovini.

Deset let se že zbira mladina balkanskega polotoka po zgledu starih Grkov k tem veličastnim prireditvam in v viteški borbi tekmuje, da si pribori oljčno vejico. Še vedno družijo balkanske narode ideja miru in Bog daj, da bi tako ostalo tudi naprej!

Klinar Janko.

Bodimo Cerkvi pokorni!

Hierarhija (duhovništvo) je od Boga postavljena oblast, zato smo ji dolžni pokorščino. Kdor Cerkve ne posluša, Boga ne posluša. Ne more imeti Boga za očeta, kdor nima Cerkve za mater. Po papežih in škofih nas vodi Kristus, nam ukazuje Kristus. Zato Kristusa zaničuje, kdor zaničuje papeža in škofo.

Hierarhija v Cerkvi so papež in škofje, tisti papež, ki sedaj vlada Cerkev, in tisti škofje, ki sedaj vladajo posamezne škofije. Ta papež je sedaj za nas namestnik Kristusov in ti škofje so nam od Boga postavljeni pastirji!

Papež in škofje so pa ljudje, ki imajo morda to ali ono slabost, to in ono napako, to in ono, kar nam ni simpatično, kar bi si drugače želeli. Morda! Toda pokorščine merilo niso OSEBNA svojstva, ampak OBLAST. Katoličan ne sme biti zato pokoren temu, ker mu je simpatičen, in prav zato ne onemu nepokoren, ker mu je nesimpatičen, ampak katoliško načelo terja pokorščino ne glede na simpatijo ali apatijo, le zato, ker je ta in oni ŠKOF! Morda je ta bolj svet, morda oni ni v vsem svet. Tudi zato pravi katoličan ni pokoren, ker je škof svet, ampak zato, KER JE ŠKOF! Kajpada svetost vzbuja zaupanje in ljubezen, a pokorščina se tudi tu ne sme ravnati po osebnem zaupanju in osebni ljubezni, ampak po ŠKOFOVSKI ČASTI IN OBLASTI!

(Aleš Ušeničnik, Izbrani spisi I.)

VOZMENKA

Pa sem jo vozil. Na sam veliki petek. Veselo je bilo kot malokdaj.

Hoj, vuzmenka...

Mamika so zobačkali po sadovnjaku in dvorišču. Smetja je povsod dovolj. In za vuzmenko je vse dobro. Kaj bi ne bilo! Če le gori! Mamika so zobačkali, jaz pa vozil.

Tako nebeške volje sem bil. Krist je umrl ta dan, jaz pa bi skočil do neba v razpoloženosti. Deca je deca.

Vozil sem in vozil. Tolige so škripale: nisem malo nalagal. In cvilile so: Bog ve, kako dolgo jih že nikdo ni mazal. Jaz pa sem vozil. Na breg. Zavriskal sem vsakokrat, ko sem pripeljal, da je odjeknilo.

Ozrl sem se na sosedni breg. Glej, tam je Micika pripravljala vuzmenko, sosedova Micika. Kako so švigali njeni pogledi! Ni vriskala, pa je zato bliskala, joj, tako sladko bliskala!

In sem zopet vozil.

Mamika pa so zobačkali. Žarelo jim je lice in oko, ko so videli, kako delavnega sinčka imajo.

In sem se zagnal in vozil in vozil... Tolige so škripale in cvilile. Vuzmenka je meni in mamiki v veselje naglo rastla. O, jutri še le bo veselje, jutri, ko bo do neba in preko švigal plamen in bodo iskre frčale po zraku, kot da bi zlatnike metal v nebesa. Jutri še le, jutri...

Zasanjal sem malo, srce mi je poskočilo. Saj vuzmenka je moje delo. Jutri pa bodo na bregu vsi; vsi: oče in mamika, Franček in Tonek in Trezika in Lizika in...

Zavriskal sem! In sem vozil in vozil...

O, sveta vuzmenka...

DOPISI

FO SMARTNO PRI LITJI

Šmartinski fantje smo zelo veseli, ker je začel Kres prihajati k nam vsakih 14 dni. Pa tudi vsebine in lepih slik smo veseli. To pa zato, ker piše »Kres« kratko in po fantovsko. Prinaša nam dosti za duhovno in telesno stran vzgajanja. Kar tako naprej!

Življenje v našem odseku je precej zadovoljivo. Priredili smo za naše male »Miklavžev večer«. Igrali smo »Repošteva«, da smo si nabavili nov drog. Pričeli smo tudi s programom za akademijo, ki bo na praznik sv. Jožefa. Spored bo zelo izbran.

Naši mladci so pridni in dobri fantje. Priredili so z vodjem lep izlet v Javorje, na dilcah. Zdaj se pa pridno pripravljajo na zaobljubo, ki bo ob priliki akademije 19. marca. Za tekme se marljivo pripravljamo. Uspeh ne sme izostati!

STIŠKO OKROŽJE ZFO

V nedeljo, 11. februarja, je naše okrožje priredilo v žalni okrožne smučarske tekme. Bile so to prve tekme v našem okrožju, pa se je že sedaj pokazalo, da imajo naši tekmovalci lepe zmožnosti za ta ple-

O higieni oblačil in oblačenja

1. O namenu oblačil

K oblačilom prištevamo vrhno obleko, spodnjo obleko ali perilo, obutev in pokrivalo. Oblačila nosimo iz lepotnih (estetskih), **nravstvenih** (moralnih) in **zdravstvenih** (higienskih) razlogov. Razpravljati hočemo o oblačilih kot zdravstveni zaščiti telesa.

S tega vidika je namen oblačil, da nas varujejo pred neugodnimi vremenskimi vplivi (vročina, mraz, veter, mokrota, dež itd.) in pred zunanjimi poškodbami (praske, rane, ozeblina, opekline itd.).

Telo ima stalno toplino (36 — 37° C), ki je v naših potrebnih razmerah na splošno višja od zunanje zračne toplote. Zato telo vedno **toploto oddaja** v zrak, in to na tri načine: z **izžarevanjem** skozi nepokrite dele telesa, s **prevajanjem** skozi oblačila in z **izhlapevanjem** pri potenju, ko se znoj na telesni površini spreminja v vodne pare in odhaja v zrak, pri čemer se veže (izgublja) nekaj telesne toplote. Izguba telesne toplote na omenjene tri načine je tem večja, čim večja je toplotna razlika med zrakom in telesom. Na splošno se lahko reče, da nam obleka zadržuje dve tretjini toplote, ki bi jo nepokrito telo sicer oddalo v zrak.

2. O prehladu in boleznih

Če telo izgubi preveč toplote, nastane stanje, ki ga imenujemo **prehlad**. Prehladi se lahko vse telo ali pa posamezni deli telesa. Prehlad sam še ni bolezen, pač pa ima lahko neugodne posledice, ker **pripravlja pot boleznih**. Prehlajeno telo je manj odporno proti bolezenskim kalem in njihovem škodljivemu delovanju. Bolezenske klice laže vstopajo v prehlajeno telo in se v njem laže razmnožujejo, zaradi česar se bolezen razvija hitreje in v hujši obliki. Prehlajenju so po-

sebeno podvržena dihala (nos, žrelo, sapnik, dušnik, pljuča, popljučnica in porebrnica), zato prehladu najčešče sledi obolenje dihalnih organov: vnetje nosne votline (nahod ali katar), vnetje grla (katar, gripa, angina), vnetje dušnikov (bronhialni katar), pljučni katar, pljučnica, vnetje pljučne in rebrne mreže (plenritis).

3. Kaj zahtevamo od oblačil.

Razen splošne telesne odpornosti proti škodljivemu vplivu vremenskih sprememb, ki je bodisi prirojena (podedovana) ali še česče pridobljena s pametnim telesnim utrjevanjem, je v prvi vrsti pravilno oblačenje najboljša obramba pred prehlajenjem.

Oblaclila morajo ustrezati dvojni higienski zahtevi: a) Ne smejo ovirati telesa in njegovih delov v rasti in delovanju; zato ne smejo biti pretesna, preohlapna ali pretežka. b) Ne smejo ovirati kože v njenem delovanju, to je kožnega dihanja, potenja in izhlapevanja; zato morajo biti prepustna, čista ter letnemu času in opravi primerna. (Bo sledilo nadaljevanje.)

M. Wraber.

Člani so dolžni...

Pod tem zaglavjem stoji v našem »Poslovníku« na prvem mestu zapisano:

Vsak član mora vestno izpolnjevati verske dolžnosti.

Stavek izraža najvažnejšo nalogo za današnji čas, v katerem že mnogi verskih dolžnosti več ne poznajo. Prav zaradi tega je postal svet v svojih slabostih kaj vabljev in zapeljiv.

Ne bom našteval posameznih verskih dolžnosti. Poudariti hočem le tisto, ki je danes v javnosti bodisi v mestih ali na deželi skoraj čisto pozabljena. Med meščani in deželani je vsak dan manj spoštovanja do Boga, do vsega, kar le količkaj spominja Nanj.

Le pogledjmo ulice v mestu, kako so živahne ob zvonjenju Zdrave Marije. Toda kako redko najdeš med številno množico koga, ki bi snel klobuk v božjo čast.

In procesije z Najsvetejšim! O, koliko gledalcev imajo v mestih in po deželi. Žalostno pa je, da so med gledalci tudi taki, katerim morajo stražniki ali reditelji snemati klobuke, ker sami ne čutijo v svojem srcu prav nobenega spoštovanja več do svojega Odrešenika.

Spremenila se je tudi naša kmečka vas. Včasih je kmečki očanec vzel klobuk z glave le v cerkvi in pred znamenji Križanega ob poti. Danes pa pozdravlja vsakogar, ki v malo boljši suknji hiti skozi vas, pred cerkvijo, kapelico in pred Križanim na vasi pa mu je odkrivanje že odveč. Tudi iz njegovega srca je današnji čas iztrgal včasih tako globoko zakoreninjeno spoštovanje do Boga.

Kaj pa naša mladina? Tudi z njo ni bolje. Celo šoloobvezna mladina nima več spoštovanja do svojega Stvarnika. Ni sama kriva. Nekaj so krivi starši, precej pa slabe mladinske organizacije in neverno učiteljstvo, ki nima dobre besede, da bi mladini vcepilo v srca ljubezen in spoštovanje do Boga in božje ustanove sv. cerkve.

Še mnogo takih primerov bi lahko popisali, toda navedeni kot opozorilo zadostuje. Naša naloga, fantje, je, da vsak vestno izpolnjuje verske dolžnosti, tudi tiste, s katerimi v javnosti izpričujemo svojo vero in spoštovanje do Boga. Bodimo v tem pogledu dober zgled drugim. Vršili bomo s tem potrebno delo za zopetno pokristjanjenje našega javnega življenja.

Vso skrb pa posvetimo najmlajšim med nami. Globoko v srca jim vcepimo spoštovanje do Njega, ki je temelj naše mladinske organizacije.

Z. N.

mentni zimski šport. Posebno so vse navzoče presenetili mladci. Uspehi mladcev so bili sledeči: 1. Slapničar Jože (FO Stična) 16:25, 2. Škufca Lojze (FO Stična) 18:01, 3. Fink Anton (FO Žalna) 19:14, 4. Zupančič Jože (FO Stična) 19:21, 5. Groznik Drago (FO Stična) 19:34. — Za njimi so se uvrstili člani, katere je čakala težka, dobrih 5 km dolga proga. Uspehi članov: 1. Zavržen Lojze (FO Žalna) 32:22, 2. Miglič Rudolf (FO Stična) 33:25, 3. Rozman Anton (FO Žalna) 35:18, 4. Javornik Martin (FO Žalna) 36:28, 5. Medved Stanko (FO Stična) 40:03. Po polurnem odmoru je pri štafeti 4×1 km dosegel FO Žalna (Novljan, Rozman, Zavržen, Jančar) čas 14:37, FO Stična (Matkovič, Jefim, Miglič, Medved) pa čas 15:18. Pri skokih, kjer so poskušali na ledeni skakalnici trdnost svojih kosti samo člani FO Žalna, so bili doseženi sledeči uspehi: Rozman Anton 9 m, Jančar Jože 9 m, Zavržen Lojze 7 m. Po končanem programu je komisija v društveni dvorani razglasila uspeh tekem in razdelila zmagovalcem diplome.

FO BRDO

Naj se še mi fantje z Brda oglašimo v Kresu, saj ga z največjim zanimanjem čitamo, naročnikov imamo lepo število 30. Vsa leta se vestno zbiramo v krogu svoje organizacije, redno se udeležujemo sestankov, pa tudi telovadimo radi. Naša družina šteje 45 članov. Rednih telovadcev je 16, drugi so podporni člani, kroje ima 10 članov. Mladčevska družina šteje 22 mladcev, naraščaj 15. Za tekoče leto se že pripravljamo na delo, ki nas čaka. Na debeli četrtek ima naša fara svoj praznik. Ta dan smo prav vsi pristopili k mizi Gospodovi. Po deseti sv. maši smo imeli farni sestanek z udeležbo nad 110 mož in fantov. Povabili smo preč g. duh svetnika J. Kalana iz Ljubljane, da nam je obrisal slike s svojega potovanja po evropskih deželah ter nam odkril, koliko je slabega, pa koliko je še tudi dobrega verskega življenja na svetu. Pripravljamo se za akademijo v marcu.

Vse fante v naših odsekovnih družinah iskreno pozdravljamo!

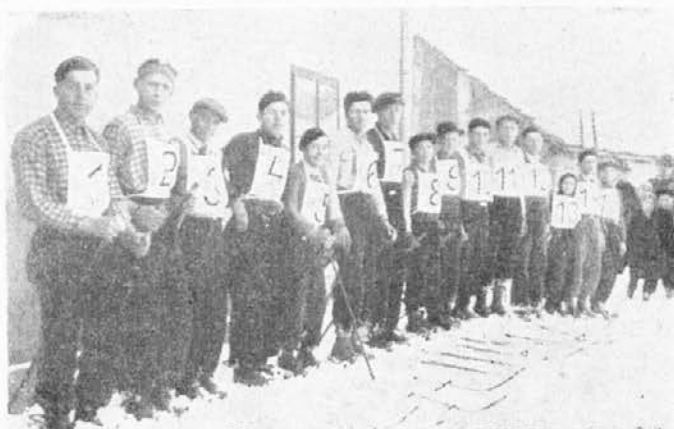
F. Č.

Na zelenem drevesu fantovskega vileštva poganjata zlasti dve sveži mladiki pravega fantovstva: treznost in veselje.

I. SMUČARSKA TEKME FO SV. JURIJ OB JUŽ. ŽEL.

Na letošnjo svečnico je naš odsek izvedel prve smučarske tekme na krožni progi 6 km. Po mnogih letih nas je tokrat Bog prav darežljivo blagoslovil s snegom. Tekmovalo je 15 fantov, članov FO. Prvo mesto si je priporil br. Kopoljšek Franc v času 31 minut, drugo pa br. Kočar Stanko (na sliki št. 6. in 11.). Slika kaže tekmovalce pred štartom na stadionu v Sv. Juriju. Zmagovalec je prejel v spomin lep album, darilo č. g. Ig. Feguša.

Smučarska vrsta FO Sv. Jurij ob Juž. žel. pred štartom

so tekme članov in mladcev ter končno propagandni skoki članov drugih odsekov. Med člani sta skakala najbolje Mežek Mirko in Srečnik Štefan. Mladci so pri skokih skoro da prekašali člane: prvo mesto je dosegel Novak Emil. Gledalce pa so zadivili že prej omenjeni Karmelj Jože in naša dva mala naraščajnika »Majdohnov« in »Badekjnekov«, oba Tončka. Pri propagandnih skokih je bil najboljši Finžgar Rudi, ki je pred prireditvijo vodil tridnevni smuški tečaj. Zvečer so se zbrali vsi tekmovalci v dvorani »Našega doma«. Tehnični vodja br. Nadko je imel na tekmovalce lep nagovor ter razglasil rezultate, ki so sledeči:

Člani: kob. smuk in tek.

1. Slatnar Jože 9.16., 2. Mežek Mirko 10.20, 3. Stritih Nande 10.38.

Mladci komb. smuk in tek.

1. Štefe Drago 10.27, 2. Srečnik Joža 10.28, 3. Karmelj Joža 10.48.

Naraščaj kom. smuk in tek:

1. Salberger Marjan 3.23, Zaplotnik Anton 3.28, Zaletel Anton 3.33,

Mladci sankanje:

1. Cankar Jelko 1.28, 2. Valjavec Edi 1.28.5, 3. Urbančnik Hinko 1.32,

Naraščaj sankanje:

1. Mokorel Jože 1.45, 2. Meglič Viktor 1.46, 3. Dobrin Jaka 1.48.

Člani skoki:

1. Mežek Mirko 85.4 t., 2. Slatnar Jože 83.7, 3. Koprivnik Jože 71.8. Najdaljši skok članov v konkurenci: Mežek in Srečnik 21 m.

Mladci skoki:

1. Novak Emil 98.5 t., 2. Karmelj Joža 94, 3. Zaletel Anton 89. Najdaljši skok mladcev v konk.: Novak 21.50 m.

Propagandni skoki:

1. Finžgar Rudi, 108.6 t., 2. Praček Ciril 103.9, 3. Jeglič Nejko 93. Najdanjši skok dneva je imel Finžgar Rudi, Kropa 27 m.

Vsi skoki so bili izvedeni s tričetrtinskim zaletom.

Prvi trije od vsake panoge, ponekod prvi štirje, so prejeli lepe na-

grade. Za propagandne skoke pa plakete. Prvi v skokih — Mežek Mirko — je prejel krasen prehodni pokal g. Vinka Zaletela, prvi v smuku — Slatnar Jože — pa prehodni pokal Fantovskega odseka. Za številne nagrade se moramo predvsem zahvaliti premnogim našim prijateljem!

Prireditve je res lepo uspela in v Tržiču smuški šport še bolj poživila.

Prekrasni smuški tereni za smuk, za slalom, za tek in smuška skakalnica, številni tekmovalci in organizacijska zmožnost Fantovskega odseka so porok, da bi se v Tržiču lahko vršile tudi smuške tekme za prvenstvo ZFO.

B. I.

FO V POLJČANAH

V nedeljo, dne 28. jan. t. l., smo priredili odsekovne smučarske tekme za člane in mladce. Pri mladcih so tekmovali fantje od 14. do 18. leta, od 18. leta dalje pa pri članih. V smuku in tekmu je od članov dosegel najboljši čas br. Kolar Mirko, v skoku pa Dolinšek Maks. Mladec Bukovnik Rudolf pa je odnesel prvo mesto v smuku in tekmu mladcev, v skoku pa Kovačič Franc. Br. Kolar Mirko in Bukovnik Rudolf sta si priborila največ točk in prejela diplomo. Po tekmah smo se pa v »Društvenem domu« prav dobro imeli.

V sredo, dne 31. januarja t. l., nas je pa zadela nesreča, ker nam je pogorel »Društveni dom«. Tako smo zdaj v zimskem času brez svojega bivališča in tudi nimamo prostora, kjer bi gojili redno telovadbo. Se stanke imamo pa v kaplaniji, kjer bo do nadaljnjega tudi edino naše zavetišče.

Tajnik.

FO SV. KRIZ PRI LITJI

Svetokriški fantje se prvič oglašamo v listu. Kres ni do sedaj zahajal med nas. Ko pa smo spoznali njegovo lepoto in vrednost, ga dobi

IVAN NOVAK

Novela iz spomladi pred majniško deklaracijo. — Spisal Ivan Čampa.

»Če ga policija zasači?« je zaskrbelo profesorja. Misel na to ga je zabolela. Vendar se je že v naslednjem trenutku potolažil: »Nekdo, ki tako samozavestno govori o svojem delu, se ne more bati ničesar!« In ni si mogel kaj, da ne bi ponovno vzkliknil: »Bog te blagoslovi pri tvojem delu, vrli dečko!« —

Novi stanovalec v samotni hiši pod Gradom bi se najbrže drugo jutro ne bil zbudil pravočasno, da ga ni prišla klicat dekla, ki je že na vse zgodaj rogovilila po kuhinji. Zahvalil se ji je in odvoščil dobro jutro, nato pa se takoj začel napravljaliti in, ko je v Šenklašču udarila ura pol osmih, je krenil s šolsko torbo po krivuljasti, z drobnim peskom posuti poti proti mestu. Videti je bilo, kakor da je odšel v šolo.

Proti eni popoldne se je vrnil domov. Pod košatim gabrom na dvorišču je našel staro gospo in njeno vnukinjo ravno pri kosilu. Hotel je samo s pozdravom mimo njiju, toda sivolasa ženica je menda komaj čakala, da bi se zapletla z njim v pogovor.

»Ste že pokosili, gospod Novak?« ga je vprašala.

»Hvala, gospa, že,« je prijazno odgovoril in ponovno hotel mimo, ne da bi se ustavil.

»To sem vam hotela še povedati,« je dejala gospodinja, »da imate, kar se razume samo po sebi, pri nas vse na razpolago. Dobregra zraka potrebujete za svoje okrevanje, zato se zdaj, ko bodo prišli lepši dnevi, nikar ne mudite vse popoldneve v sobi. Pojdite s knjigami v uto na vrtu in se tam učite. Prav gotovo vam bo dobro delo.«

»Se lepo zahvalim za prijaznost, spoštovana gospa,« ji je odgovoril s tistim glasom, ki je lasten žalostnim in samotnim ljudem. Vendar ga je gospodinjinina ponudba očitno zadovoljila, zakaj takoj, ko je po daljšem razgovoru, pri katerem je imela glavno in edino besedo njegova nekam revolucionarno razpoložena gospodarica, mogel kreniti proti hiši, je le za trenutek izginil v obokani in temačni veži, takoj nato pa se je spet prikazal s knjigami pod pazduho in odšel po škripajočem pesku med gredicami proti uti na kraju terase.

Ženski sta gledali za njim, dokler se ni zgubil med pritlikavim drevjem. Dekle, ki ji je lepi in bleščeni mladenič na pogled sicer ugajal, si ni mogla kaj, da ne bi svojih misli na glas povedala svoji materi.

»Oh, mama, ta se ti pa tudi drži kakor pust na pratiki. Taka mevža je, kakor vsi ti Slovenci,« je dejala in naredila pri tem tak izraz z usti, kakor so jih fantje vajeni videti pri napol odraslih dekletih, ko jim hočejo ta povedati, da jih omalovažujejo.

»Se ima tudi za kaj tako držati, punče! Dobro veš, kaj se pravi zgubiti očeta. Pa kaj ti, ki imaš vsega v izobilju in na vse zadnje prav nič ne pogrešaš staršev. Če bi bila na njegovem mestu, bi se nemara ne držala prav nič drugače. Bolan je siromak in še ubožen povrh. In nemara je večkrat celo lačen. Saj mi, ki smo v mestu, si še misliti ne moremo, kaj morajo takile kmečki študentje vse prestati in potrpeti, če hočejo, da bodo nekoč kam prišli. Prijazna moraš biti do njega, ne pa se zmrhovati za njegovim hrbtom. Bolelo bi ga, če bi vedel.«

»Toda, mama, če se mu pa še ust ne ljubi odpirati!« je ugovarjalo dekle.

»Saj pravim, da Bog vedi, kaj ga teži. Zapomni si, da taki ljudje, ki skrivajo svoje bolečine v sebi in jih nikomur ne zaupajo, še bolj trpe kakor tisti, ki se pred vsako babo kisaajo in iščejo tolažbe. Taki kakor je on, ti tudi tega ne znajo povedati, da so ti od srca hvaležni za prijazno besedo, ki jim jo daš.«

(Dalje.)

vsak fant v roke in ga pregledamo do zadnje vrstice in komaj čakamo, da pride prihodnja številka. Vsak terek imamo fantovski večer, ki se ga polnoštevno udeležujemo. G. kaplan napravi kratek nagovor, zatem imamo telovadbo. Najbolj se učimo prostih vaj, ker nam zelo ugajajo. Na svečnico smo imeli svoj praznik. Ob pol desetih smo se zbrali v našem domu in odkorakali v cerkev. Med sveto mašo smo pristopili k sv. obhajilu s svečkami v rokah. Po sv. maši smo zopet korakali v dom, se tam porazgovorili in razšli. Marca bomo imeli akademijo; ker se že zdaj pripravljamo nanjo, upamo, da bo dobro uspela.

FO V KOSTANJEVICI NA KRKI

Napisal bom, kakor pač znam, saj tudi ptiček poje tako in nič drugače, kakor mu je ljubi Bog dal.

Naš odsek smo ustanovili v novembru 1937. Prvo leto je bolj životartil, lani pa je oživel, seveda ne odsek, ampak fantje; in sedaj dobro deluje. Sestanke imamo redno vsak teden.

Do letošnjega leta nismo imeli naročenega »Kresa«. Sedaj smo se pa razkorajžili in naročili deset izvodov »Kresa«. Število pač ni veliko, a za začetek mora že biti. Vsem fantom zelo ugaja, zlasti še, ker ni predrag in izhaja štirinajstredno. Pa ne smete misliti, da samo radi tega, tudi drugače je zelo lep.

Lani smo se udeležili okrožnih tekem in si priborili veliko diplomu, katere pa še nismo prejeli.

V oktobru smo priredili akademijo v proslavo desetletnice, odkar je prišel k nam župnikovat tukejšnji preč. g. Golob Franc. Veliko je storil za častni in večni blagor svojih faranov. Bog ga ohrani še mnogo let. Tudi sv. Miklavž se je pri nas oglašil in obdaroval otroke »Marijinega vrteca«.

Odsek šteje 15 rednih članov, krovjev pa imamo sedem. Vsi fantje bi želeli, da bi se tudi meščanski fantje kaj bolj zanimali za naše delovanje in sodelovali, ne pa nam metali polena pod noge.

Na praznik sv. Jožefa nameravamo uprizoriti igro »Luč z gora« in se pridno pripravljamo. Pa še drugič kaj!

Prav vsem slovenskim fantom pošiljam koš pozdravov. Bog živi!

Brat Polde.

Izdaja Zveza fant. odsekov. — Urejuje Fr. Jesenovec, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj C. M., Groblje - Domžale. — Tiska Misijonska tiskarna Groblje - Domžale (Trontelj C. M.)